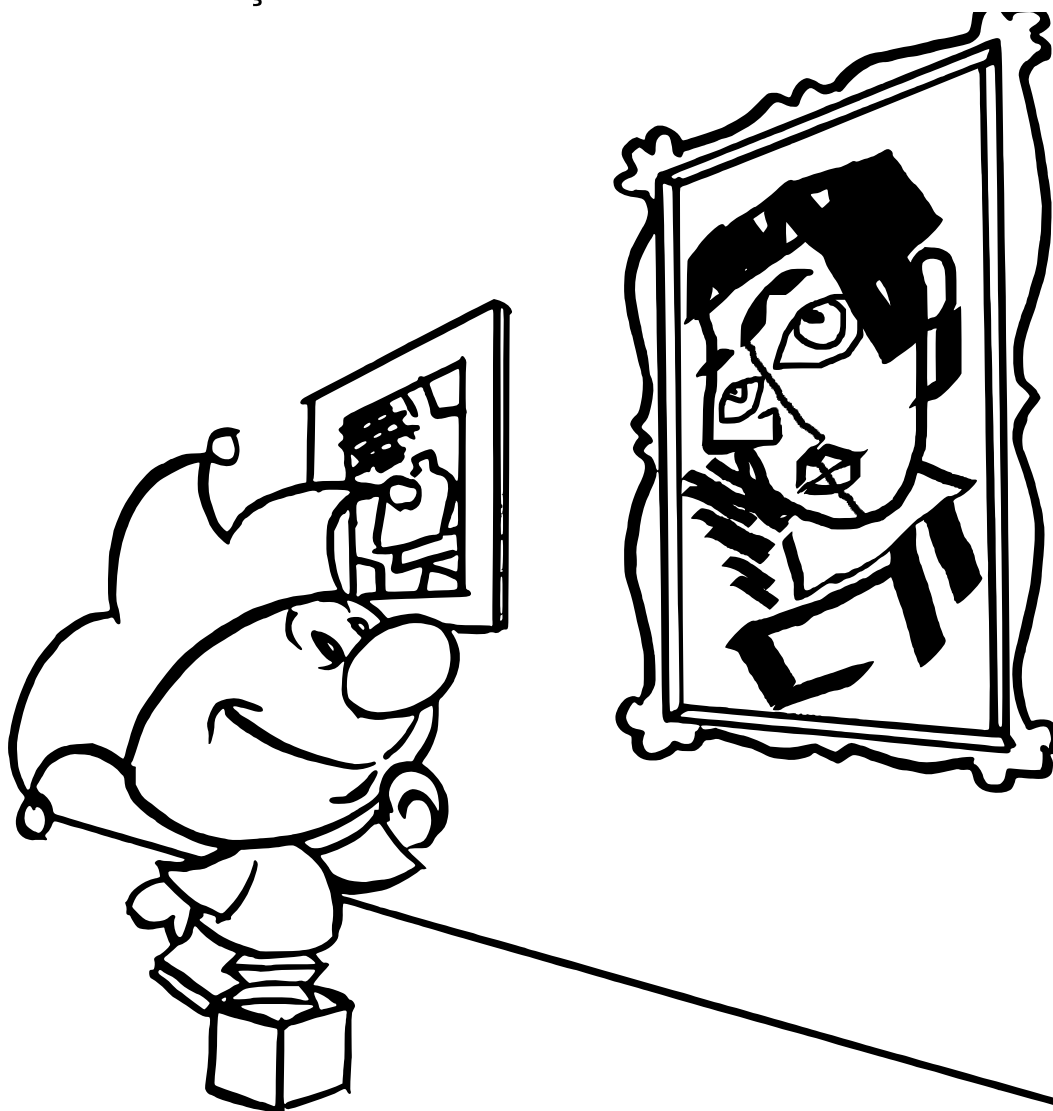

JESTER

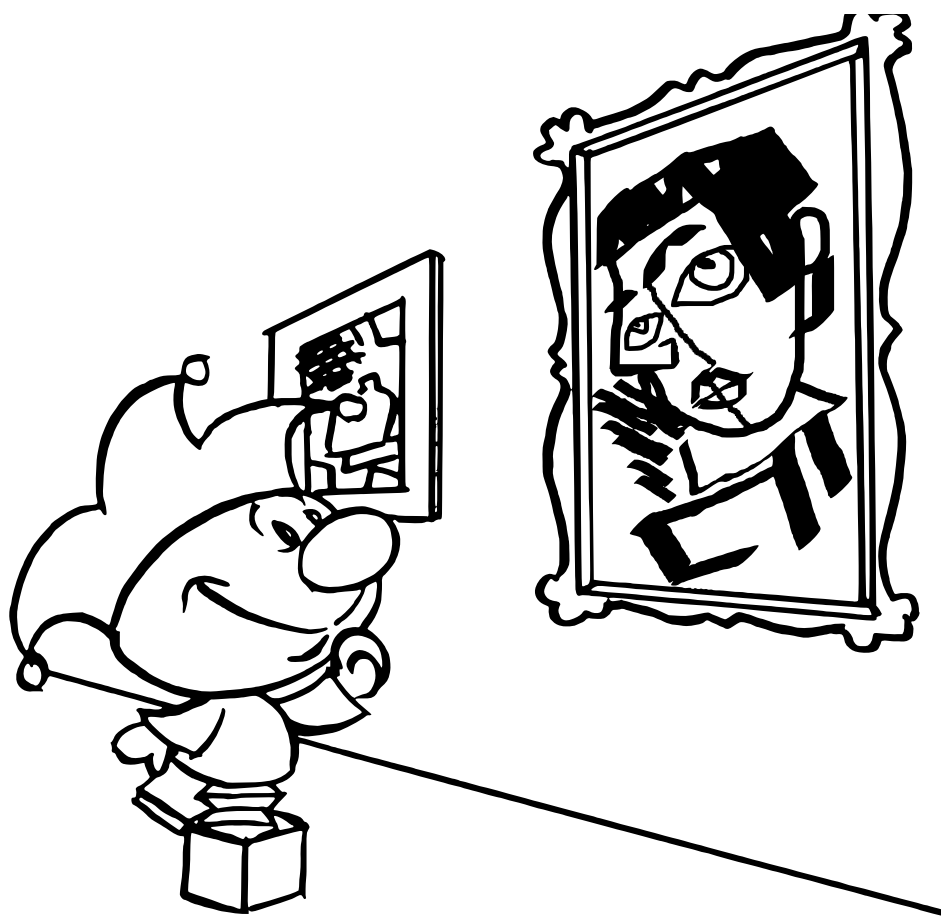
ȘI

PABLO

Text și desene de Valentin Cristescu

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestealuijester.blogspot.com>

Într-o zi Jester vizită o expoziție de pictură. Erau foarte multe tablouri, frumos colorate și încadrate în rame aurite. Toate fuseseră pictate de un pictor care se numea Pablo Picasso.

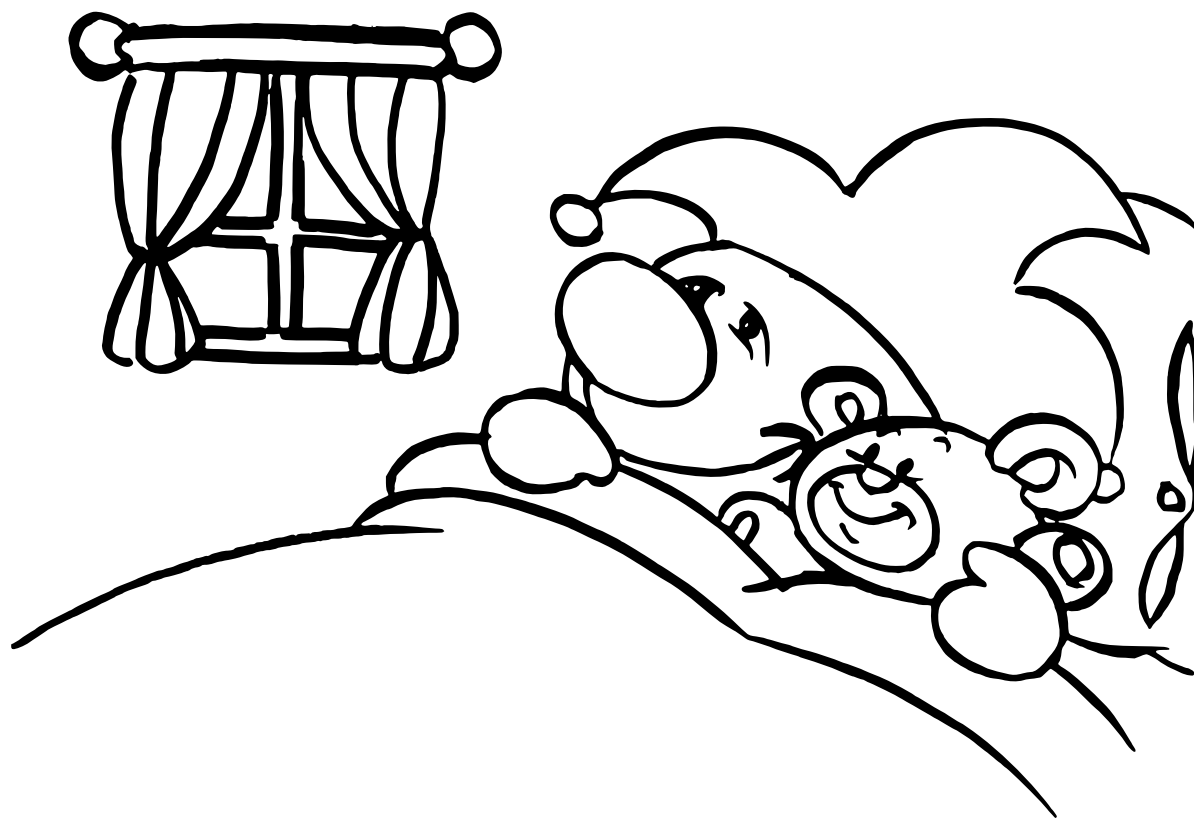
Pablo se născuse în Spania. Era un pictor spaniol.

- Ce de picturi, se minună Jester. Și eu pictez și desenez mult. Am acasă o sumedenie de caiete. Îmi plac foarte mult tablourile lui, numai că nu le înțeleg foarte bine.

Privind tablourile Jester avea de ce se minuna. Picturile nu semănau cu nimic din ce văzuse până atunci. Oamenii pictați de Pablo aveau fețele turtite, ochii și nasul puși aiurea.

-L-aș întreba de ce picteză atât de ciudat, numai că nu știu cum să ajung în Spania. Poate știe ceva Împăratul.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestealuijester.blogspot.com>

Dar Împăratul nu știa nimic. Și nici Cavalerul sau Balaurul. Pentru Jester tablourile lui Pablo erau sortite să rămână un mare mister.

Nopatea Jester își îmbracă pijamaua, se spală pe dinți și se băgă în pătuț. Adormi repede și în vis se întâlnește cu pictorul cel ciudat, nimeni altul decât Pablo Picasso.

Se făcea că Pablo îl invita pe Jester în camera sa de pictură. Pablo își numea camera *atelier*.

-Ola, Pablo.

-Ola, Jester.

-Îmi plac tablourile tale, dar mi se pare foarte ciudate. Ce fel de pictură mai este și asta?

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestealujester.blogspot.com>

-Pictura mea, îi răspunse Pablo, se numește *pictură cubistă*.

-Cubistă? întrebă Jester.

-Da, cubistă, spuse Pablo. Sunt sigur că n-ai mai auzit de cuvântul ăsta până acum.

-Nu, ce înseamnă?

-Dacă-ți plac poveștile am să-ți explic ce înseamnă și cum se pictează. O să bem împreună un suc de portocale și-am să-ți povestesc totul.

-Mmm, făcu Jester lingându-și buzele. Suc de portocale, foarte bun!

După ce turnă sucul în pahare Pablo luă o foaie de hârtie pe care era desenat chipul unei fete și i-o arătă lui Jester.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestelujester.blogspot.com>

-Privește cu atenție portretul din stânga. Spune-mi ce nu-ți place.

-Păi... nu-mi place ochiul. E turtit. Nu se vede prea bine. Ochiul trebuie să fie rotund.

-Ai dreptate. Fetița este văzută dintr-o parte. Noi, pictorii, numim acest lucru *profil*. Ochiul apare și el din profil. Din cauza asta nu se vede foarte bine. Ca să se vadă mai bine în portretul din partea dreaptă l-am desenat din față. Vezi?

-Da, așa mai merge. Acum se vede foarte bine.

-Noi, cubiștii, desenăm toți oamenii din profil, însă ochii îi desenăm din față. Din cauza asta picturile noastre te fac foarte curios. Picturile noastre sunt *fascinante*.

-Ce înseamnă *fascinante*?

-*Fascinant* e un lucru de care nu poți să-ți dezlipești privirea. Ai sta tot timpul să-l privești.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestealuijester.blogspot.com>

-De fapt ce pictăm noi, urmă Pablo, nu este foarte nou. Vechii egipteni...

-Egiptenii sunt cei care au clădit piramidele? îl întrerupse Jester.

-Nu e frumos să întrerupi, Jester, dar de data asta te iert. Da, egiptenii sunt cei care au clădit piramidele și le-au împodobit pe dinăuntru cu picturi minunate. Și ei desenau oamenii din profil, iar ochii îi desenau din față.

-Adică voi îi copiați pe egipteni?

-Nu chiar. Noi am mers mult mai și am inventat lucruri noi.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestealuijester.blogspot.com>

-Ce altceva nu-ți mai place la portretul fetei? îl întrebă Pablo.

-Nu-mi place că i-ai desenat un singur ochi. Oamenii au doi ochi, nu unul.

-E adevărat. Celălalt se află pe cealaltă parte a feței. Nu se vede.

-Dar oamenii au doi ochi, se încapățână Jester.

-Aici ai foarte mare dreptate. Ceea ce vezi nu este întotdeauna și adevărat.

Privirea te minte.

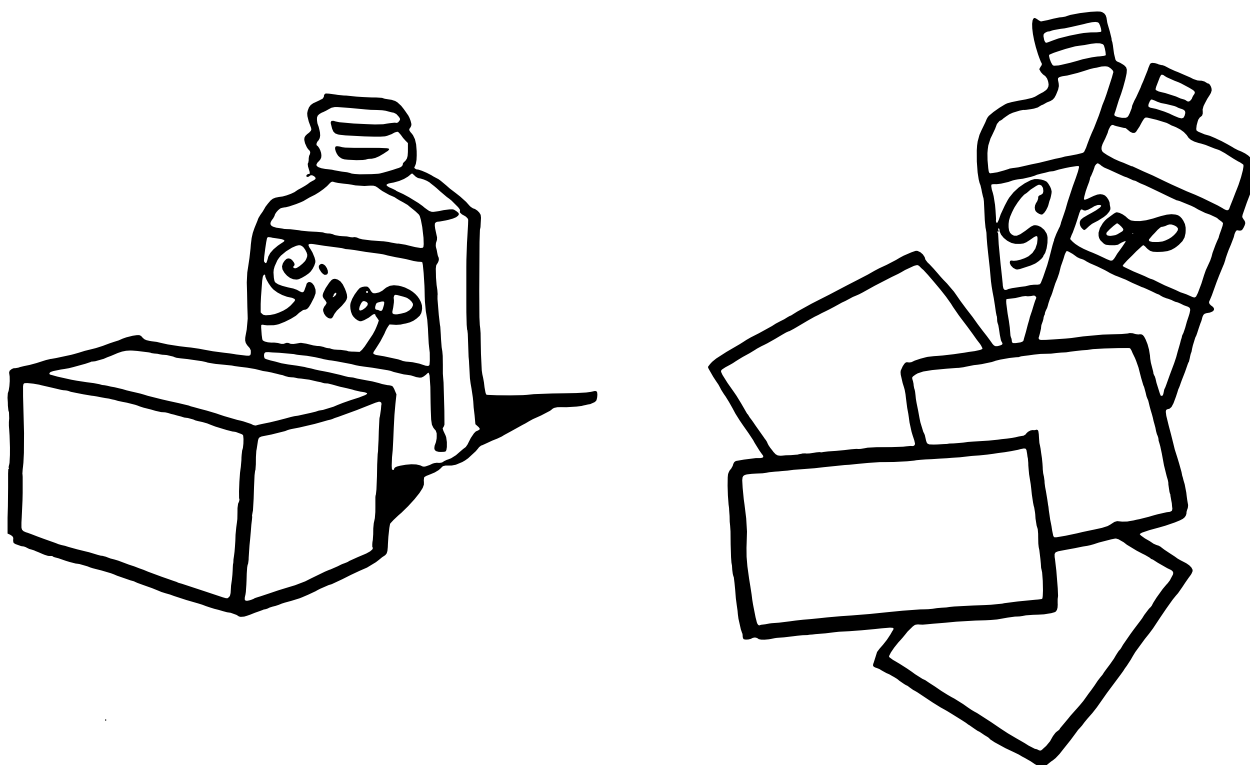
-Eu desenez întotdeauna doi ochi.

-Și noi, cubiștii, facem la fel. De fapt desenăm chipul unui om și din profil și din față în același timp. Astfel devine greu să-ți dai seama dacă modelul nostru este văzut din față sau din profil.

-E foarte interesant. În acest fel picturile voastre pot avea întotdeauna doi ochi și două urechi.

-Ai ghicit.

Descarcă povești de pe povestealuijester.blogspot.com și povestealuijester.wordpress.com

-Nu facem pictăm în acest fel doar oamenii, ci și obiecte cum ar fi sticle, cutii sau mere. Dacă pictăm o cutie de cadouri încercăm să pictăm toate părțile cutiei, deși nu se văd decât trei.

-Foarte bine, spuse Jester. O cutie are mai multe părți. Ar trebui desenate toate.

-Întocmai.

-Acum îmi dau seama, exclamă Jester fericit. Probabil că pictura se numește *cubistă* pentru că voi desfaceți toate obiectele ca pe niște cuburi.

-Da, foarte bine, dragă Jester.

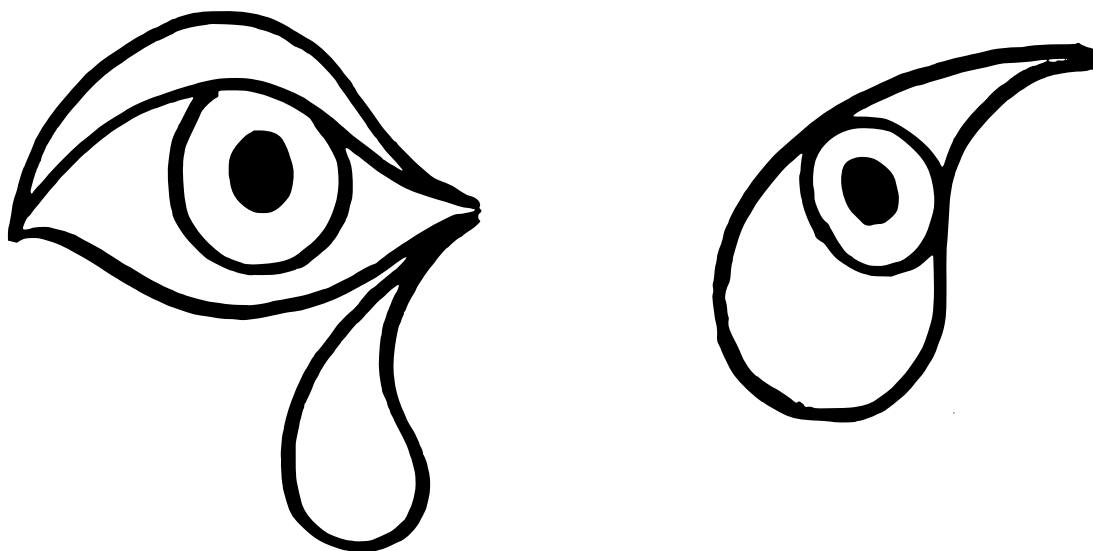
-Tu ai inventat cubismul, Pablo?

-Nu eu, ci prietenul meu, Georges Braque. El este primul pictor cubist.

-Dar tu ești mai cunoscut.

-E adevărat, pentru că nu m-am mulțumit să pictez doar obiecte văzute din toate părțile. Am inventat lucruri cu totul noi.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestelujester.blogspot.com>

-Iată, cineva mi-a cerut să desenez ochii unei fete care plânge.

-De ce plânge? întrebă Jester.

-Nu știu, poate că n-a fost cuminte și părinții nu i-au mai cumpărat jucării. După cum vezi am desenat mai întâi un ochi din care curge o lacrimă.

-Da, dar nu-mi place. Parcă nu plânge cu adevărat.

-Ai dreptate. Atunci m-am gândit că ochiul arată ca o lacrimă. Și dacă tot arată ca o lacrimă cel mai bine ar fi să-l desenez în formă de lacrimă.

-Un *ochi-lacrimă*, se bucură Jester, mândru de descoperire.

-Întocmai. Un ochi-lacrimă. Nu-i așa că e mai frumos decât un ochi care plânge?

-Ai dreptate. Nu e un ochi care plânge, ci un ochi plângăcios.

-Exact. Inventia mea apare într-un tablou numit *Guernica*. Dar asta e o cu totul altă poveste.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestealujester.blogspot.com>

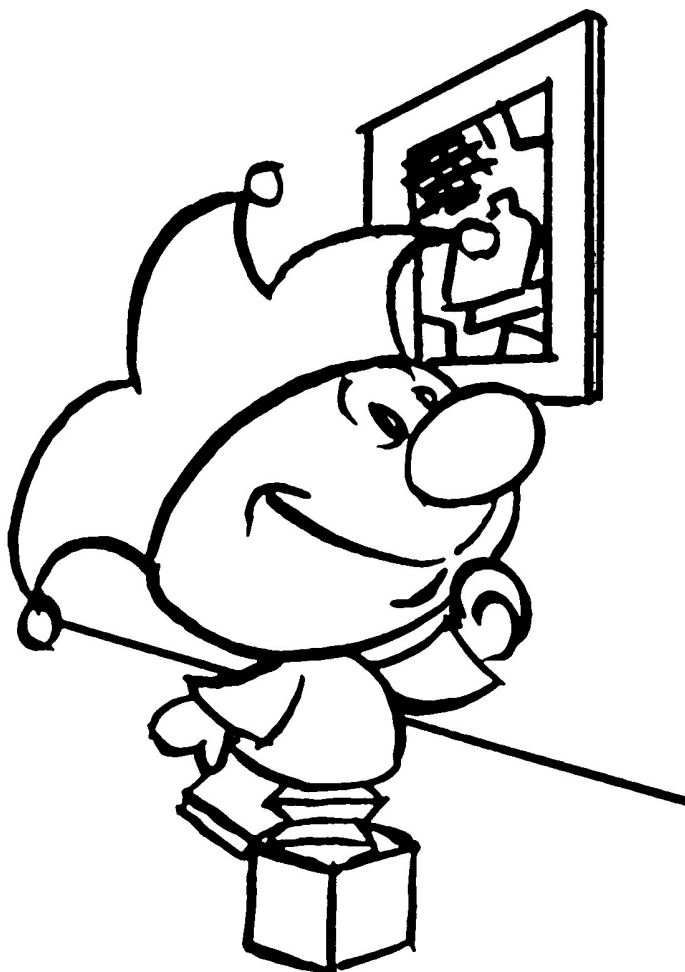
-Și nu mi-o spui? îl rugă Jester.

-Nu, îi răspunse Pablo. Se face dimineață și trebuie să te trezești din somn. Ai o mulțime de lucruri de făcut. Eu am ajuns un pictor foarte mare pentru că am muncit mult. Să nu uiți niciodată să-ți aranjezi camera, să pui jucăriile, creioanele și acuarelele la locul lor. Să mănânci tot ca să crești mare, să-ți speli mâinile și dinții. Dacă faci toate acestea poate ne mai întâlnim.

-Și bem împreună suc de portocale?

-Desigur. Ola, dragă Jester.

-Ola, Pablo.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestealujester.blogspot.com>